

[Udenrigsministeren.]

slaaet, at en ikke-tysk Folkedel i politisk Henseende ikke maa stilles ringere end den øvrige Befolkning, at der ikke maa ske Indskrænkning i Valgret og Valgbarhed til kommunale, provinsielle og lovgivende Raad, og at der maa sikres de ikke-tyske Folkedele Repræsentation i saadanne Raad i Forhold til deres Talstyrke.

Yderligere bør der i den kommende Fredstraktat optages Bestemmelser, der garanterer de ikke-tyske Folkedeles Ret til at oprette Skoler af alle Arter baade for Børn og voksne, hvor Undervisningsproget er det af vedkommende Befolkningsgruppe ønskede.

Der udtaltes endelig i Memorandummet af 18. November, at alle disse Bestemmelser efter den danske Regerings Opfattelse bør gælde generelt for alle ikke-tyske Folkedele inden for den tyske Stats Rammer.

Sikringen af disse grundlæggende almindelige Rettigheder er efter Regeringens Opfattelse i Overensstemmelse med Aanden i De Forenede Nationers Pagt, i hvis første Kapitels første Artikel det angives som et af De Forenede Nationers Formaal at tilvejebringe mellemfolkeligt Samarbejde bl. a. „ved at styrke og fremme Respekten for Menneskerettigheder og for fundamentale Frihedsrettigheder for alle uden Forskel med Hensyn til Race, Køn, Sprog eller Religion.“

For yderligere at betrygge de demokratiske Rettigheder for den dansksindede Befolkningsdel i Sydslesvig gentog Regeringen i Memorandummet af 18. November sit allerede tidligere over for den britiske Regering fremsatte Ønske om en administrativ Adskillelse mellem Sydslesvig og Holsten, hvorved Holstens talmæssige Overvægt, der for Tiden saa udpræget gør sig gældende, vil blive fjernet, og der gives det danske Element Mulighed for inden for Sydslesvig at gøre sig politisk gældende i Forhold til den øvrige Befolkning.

Endelig henledte vi Opmærksomheden paa de skæbnesvangre Følger, som en varig Bosættelse af de talrige Flygtninge i Sydslesvig maa ventes at faa baade for den dansksindede Befolkning der og for Danmarks egen fremtidige Sikkerhed, og vi fastholdt Ønsket om, at Flygtningene i Sydslesvig blev fjernet fra dette Grænseomraade.

Ved en Skrivelse af 31. December 1946 fra Generalsekretæren for de allierede Stormagters Udenrigsministres Raad fik Danmark officiel Meddelelse om, at Udenrigsministrene havde besluttet at udnævne

Stedfortrædere til at træde sammen den 14. Januar i London for at behandle Spørgsmaal vedrørende Tyskland og Østrig og om, at Raadet nærede Ønske om, at Regeringerne i de allierede Stater, der grænser til Tyskland, saavel som andre allierede Stater, der har deltaget med væbnede Styrker i den fælles Kamp mod Tyskland, skulde have fuld Lejlighed til at give Udtryk for deres Syn paa Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal vedrørende Tyskland, som maatte være af Interesse for dem. Under Henvisning hertil indeholdt Skrivelsen en Opfordring til den danske Regering til skriftligt at meddele Stedfortræderne sine Synspunkter med Hensyn til de Dele af det tyske Spørgsmaal, som er af Interesse for Danmark, idet der var Adgang til, om det maatte ønskes, at supplere den skriftlige Redegørelse mundtligt.

Inden jeg nævner, hvad Regeringen i den Anledning har foretaget sig, vil jeg gerne omtale de Bestræbelser, der er blevet udfoldet af de dansksindede Sydslesvigere for at faa deres Synspunkter ført frem over for de allierede Stormagter.

Den 7. Januar 1947 havde Statsministeren og jeg en Sammenkomst med en Delegation af dansksindede fra Sydslesvig. De dansksindede Sydslesvigere forberedte to Henvendelser, den ene rettet til de fire allierede Stormagter, den anden til den allierede Kontrolkommission for Tyskland i Berlin. Den første Henvendelse skulde indeholde Sydslesvigernes principielle Ønsker med Hensyn til Ordningen af det sydslesviske Problem, den anden deres Ønsker om den foreløbige Ordning, indtil Tysklands Forhold endeligt var fastlagt.

Det, man over for Stormagterne vilde fremsætte Ønske om, var, at Sydslesvig blev udskilt af Tyskland og undergivet et særligt Styre, der sikrede fuld Frihed for Landsdelens Sprog og Kulturer, Dansk, Frisisk og Tysk, og at Styreformen blev fastlagt ved Fredstraktaten. Endvidere vilde man søge de mange Flygtninge fjernet, og man ønskede Befolkningen tillagt Ret til senere ved en endelig Afstemning at udtale sig om Sydslesvigs Stilling. Paa Mødet den 7. Januar stillede Sydslesvigerne forskellige Spørgsmaal, til Dels af hypotetisk Karakter, bl. a. vedrørende Regeringens eventuelle Medvirken ved Fremsættelsen af Henvendelserne.

Statsministeren og jeg lod Sydslesvigerne forstaa, at der efter vor Mening ikke vilde kunne opnaas fornøden Tilslutning til et Skridt, der gik uden for de Grænser, der var afstukket ved det danske Memorandum